

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201685
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618201685.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanej: S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XX, o zaplatenie 987,83 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 8Csp/33/2018-54 zo dňa 03.08.2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom a treťom výroku **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 987,83 Eur, úrok z omeškania 5,15 % ročne z dlžnej sumy od 01.11.2017 do zaplatenia a úrok z omeškania 3,96 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok); žalobu v časti zaplatenia úrokov 169,7 Eur, úrokov 784,56 Eur, úrokov 25,5 % ročne zo sumy 987,83 Eur od 01.11.2017 do zaplatenia a poplatkov v sume 29,55 Eur zamietol (druhý výrok); tretím výrokom rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

Z jeho dôvodov vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanej okrem náhrady trov konania aj zaplatenia istiny vo výške 987,83 Eur spolu s príslušenstvom titulom uzavretej úverovej zmluvy č.1471858440, z ktorej pohľadávka bola postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 06.08.2018 z Poštovej banky, a.s. IČO: 31 340 890, so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábřeží 4 na žalobcu.

Po vykonanom dokazovaní, vychádzajúc z ustanovenia §497 zákona č.513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej v texte aj „ObZ“), §52 ods.1,2,3,4, §53 ods.1, §54 ods. 1,2,3, §503 ods.1,2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj „OZ“), §9 ods. 1,2, § 11 ods.1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. (ďalej v texte aj „z.č.129/2010 Z.z.“) súd prvej inštancie konštatoval, že dňa 13.02.2014 uzatvoril žalobca so žalovanou zmluvu o úvere dostupná pôžička č. 1471858440, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.000 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 72 mesačných splátkach po 28 Eur. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru žalobca v zmysle ustanovenia §565 OZ v spojení s ustanovením §53 ods. 9 OZ, vyhlásil dňa 30.03.2015 úver za predčasne splatný. Zmluvu uzavretú medzi stranami sporu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle §52 ods.1 OZ. Nárok žalobcu na zaplatenie zmluvného úroku 25,5 % ročne zo sumy 987,83 Eur od 01.11.2017 do zaplatenia považoval za nedôvodný; poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012, podľa ktorého je ústavne akceptovateľný výklad rozhodnutia krajského súdu, keď po zosplatení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru. Ak došlo k zosplateniu úveru a súčasne spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľovi patrili úroky, na ktoré by mal nárok výhradne za stavu

oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol spotrebiteľ vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti plnenia a veriteľovi by naďalej patrili úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Popreli by sa tým účinky veriteľom vyvolanej zmeny spôsobu splatnosti záväzku a veriteľovi by úroky patrili tak, ako keby k zmene ani nedošlo, zatiaľ čo spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy o úvere pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Ak dôjde k vyhláseniu predčasnej splatnosti, dlžník už formou splátok neplní svoj záväzok, ktorý je splatný ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti, preto niet dôvodu, aby ďalej plynula splatnosť úrokov zo splátok, na ktoré už dlžník nemá nárok.

Dojednanie Obchodných podmienok v bode 6.9, v zmysle ktorého „Poštovka je oprávnená: vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru Poštovka úročí nesplatený úver, a to až do jeho úplného splatenia dohodnutou Úrokovou sadzbou navýšenou o úrok z omeškania, ktorého výška je stanovená v Oznámení o úrokových sadzbách.“, považoval za dojednanie, ktorým by na ťarchu spotrebiteľky dochádzalo k jej dvojnásobnému zaťažaniu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi zmluvy o úvere, a to napriek tomu, že dohoda o splatení úveru formou splátok zanikla a došlo k zmene spôsobu splatenia úveru ako dôsledku sankcie zo strany veriteľa. Zdôraznil, že dlžník v prípade zosplatenia úveru už nemá po zosplatení povinnosť platiť úroky z úveru, stráca však možnosť výhody splátok, je povinný zaplatiť celý dlh naraz a skôr, ako bolo dojednané. Ak by okrem toho bol povinný naďalej platiť aj po zosplatení úroky z úveru, došlo by k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa dvojnásobným úrokovým zaťažením spotrebiteľa, ktorý Občiansky zákonník neumožňuje. Z ustanovenia §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pokiaľ ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení už len úroky z omeškania. Tie žalobcovi priznal a žalobu v časti zaplatenia zmluvného úroku 25,5 % ročne zo sumy 987,83 Eur od 01.11.2017 do zaplatenia zamietol.

Zároveň skúmal, či zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu dňa 13.02.2014 spĺňa zákonné náležitosti uvedené v §9 ods. 2 z.č.129/2010 Z.z. dospel k záveru, že v zmluve o úvere bola nesprávne určená RPMN (v zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov banky vo výške 28,70 %, pričom správna výška RPMN mala byť vo výške 30,24 %), v dôsledku čoho poskytnutý úver považoval v zmysle §11 ods. 1 písm. d) z.č.129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Uzavrel, že žalobca má preto nárok len na zaplatenie istiny a úroku z omeškania. Mal preukázané, že žalovaná žalobcovi dlhuje sumu 987,83 Eur, so zaplatením ktorej je v omeškaní. V zmysle §517 ods. 1 prvá veta OZ a §3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. žalobcovi priznal úrok z omeškania 5,15 % ročne z dlžnej sumy od 01.11.2017 do zaplatenia a úrok z omeškania v sume 3,96 Eur do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže úver poskytnutý žalovanej považoval za bezúročný a bez poplatkov, žalobu v časti zaplatenia úrokov v sume 169,7 Eur, úrokov v sume 784,56 Eur a poplatkov v sume 29,55 Eur zamietol.

O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa §262 ods.1,2 v spojení s §255 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „C.s.p.“) tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania (pomer úspechu žalovanej a žalobcu bol takmer rovnaký, 50,10 % a 49,90 %, preto neprichádzalo do úvahy pomerné rozdelenie trov).

2. Proti druhému výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie podľa §365 ods. 1 písm. a), f), h) C.s.p. žalobca. Napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a arbitrárny, pretože nie je zrejmé, z akého právneho predpisu okresný súd vychádzal, keď dospel k záveru, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky.

Poukázal na §16 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorého výkladom a contrario v prípade, ak dôjde k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru veriteľom pre porušenie platobnej disciplíny dlžníka, veriteľ by mal mať rovnako zachované právo na vrátenie peňažných prostriedkov spolu s dohodnutým úrokom až do okamihu splatenia úveru. V prípade zmluvného úroku ide o dohodnuté zmluvné plnenie akcesorickej povahy, čo znamená, že takéto plnenie je nevyhnutne spojené s istinou úveru, od ktorej existencie závisí aj samotný zmluvný úrok ako forma odmeny veriteľa za poskytnutie úveru. S poskytnutím úveru bol teda spätý aj nárok žalobcu na zmluvné úroky, pričom žalovaná si bola tohto nároku vedomá a svojím podpisom zmluvy sa tieto zmluvné úroky zaviazala uhrádzať. Už z jazykového výkladu je zrejmé, že veriteľ má nárok na úrok až do splatenia úveru. Zosplatenie úveru je len zmena termínu splatnosti, na ktorú má veriteľ nárok. V prípade, ak by veriteľ úver nezosplatnil, dlžník by bol povinný platiť zmluvné úroky. Úroky z úveru sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy a predstavujú cenu úveru. Dlžník je povinný platiť úroky od okamihu reálneho poskytnutia úveru do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už je v lehote alebo v omeškaní. Na povinnosť platiť úroky z úveru nemá vplyv ani zosplatenie úveru. Táto povinnosť zásadne trvá do času reálneho vrátenia poskytnutého úveru. V tomto smere tiež poukázal na bod 6.4 Obchodných podmienok, podľa

ktorého v prípade, ak sa stane úver predčasne splatným, banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči banke. Vzhľadom na fakt, že k vráteniu celej poskytnutej istiny doposiaľ nedošlo, nedošlo ani k zániku dohodnutého záväzku žalovanej, v zmysle ktorého je povinná naďalej uhrádzať zmluvne dohodnuté úroky. V prípade zmluvného úroku ide de facto o odmenu veriteľa za poskytnutie úveru, pričom v uvedenom prípade k vráteniu plnej výšky úveru zo strany žalovanej doposiaľ nedošlo, na základe čoho je žalobca naďalej oprávnený aj na zaplatenie tejto položky. Nesúhlasil s tvrdením okresného súdu o tom, že súbežným uplatňovaním úrokov z úveru a úrokov z omeškania dochádza k hrubej nadvláde veriteľa. Keďže oba typy úrokov sú odlišným právnym inštitútom a sledujú iný cieľ, nemôže ísť o dvojité sankcionovanie žalovanej.

Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie; alternatívne, aby odvolací súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanú zaviazal na náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

4. Krajský súd, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa §34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa §379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v druhom a treťom výroku podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

5. V zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie, spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§380 ods. 2 C.s.p.).

7. Odvolanie nie je dôvodné.

V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne posúdil právny vzťah medzi stranami sporu ako vzťah spotrebiteľský, kde uvedená úverová zmluva je nepochybne štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou.

8. Námietku žalobcu, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a arbitrárny, pretože nie je zřejmé, z akého právneho predpisu okresný súd vychádzal, keď dospel k záveru, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky, považoval odvolací súd za nedôvodnú. Okresný súd pri nepriznaní zmluvných úrokov po zosplatnení úveru postupoval v zmysle §503 ods.1,2 ObZ, ktoré v odôvodnení aj citoval.

9. Námietku žalobcu v odvolaní ohľadom §16 ods. 1 zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (13.02.2014), a to výkladu a contrario, podľa ktorého „spotrebiteľ má právo kedykoľvek počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľský úver úplne alebo čiastočne splatiť pred dohodnutou lehotou splatnosti. V takom prípade je spotrebiteľ povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia“, teda, že veriteľ by mal mať zachované právo na vrátenie peňažných prostriedkov spolu s dohodnutým úrokom až do okamihu splatenia úveru, považoval odvolací súd za nedôvodnú; výklad prezentovaný žalobcom považuje za účelový; uvedené ustanovenie upravuje práva a povinnosti spotrebiteľa, ktorý mieni splatiť spotrebiteľský úver pred dohodnutou lehotou splatnosti, a nie v prípade zosplatnenia úveru veriteľom pre porušenie platobnej disciplíny dlžníka.

10. Žalobca ďalej v odvolaní nesúhlasil s tvrdením súdu, že súbežným uplatňovaním úrokov z úveru a úrokov z omeškania dochádza k hrubej nadvláde veriteľa; takéto konštatovanie okresného súdu sa však v odôvodnení jeho rozsudku nenachádza. K podstate tejto námietky však považuje krajský súd za potrebné uviesť, že rozhodovacia prax súdov je ustálená v tom, že nemožno priznať úroky z úveru po jeho zosplatnení, pokiaľ už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, t.j. zákonná sankcia v zákonom stanovenej výške (napr. ÚS SR sp.zn. IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012; KS Prešov sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015; KS Žilina sp.zn. 5Co/611/2014 zo dňa 16.12.2014; R 59/1998). Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia. Zmluvným stranám patria len sankcie; na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s §3 a §3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Z tohto dôvodu má žalobca nárok na zmluvné úroky do riadneho ukončenia úveru, t.j. do splatnosti úveru. Úver je odplátnym právnym úkonom, za ktorý možno dohodnúť úroky a možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstavy poskytnúť úver a vypýtať si dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu; koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta). Je evidentné, že zmluvné úroky popri úrokoch z omeškania sú nielen odklonom od zákona v neprospech žalovanej, ale vo svojich dôsledkoch odporujú aj kogentnému zákonnému pravidlu. Uplatnený úrok 25,50% p.a. prevyšuje úrok z omeškania a problematická klauzula o úrokoch popri úrokoch z omeškania (po splatnosti) potenciálne umožňuje navýšenie dlhu nad výšku poskytnutého úveru v rozpore s §3a ods.3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (úver 1.000,- Eur). Pokiaľ okresný súd uzavrel, že veriteľ po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nemá nárok na úrok z úveru, ale iba na úrok z omeškania, jeho závery nie sú výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

11. V rozpore s vyššie uvedeným je preto i dojednanie, obsiahnuté v bode 6.4 Obchodných podmienok žalobcu (jeho právneho predchodcu), na ktoré žalobca v podanom odvolaní poukázal a podľa ktorého: „v prípade, ak sa stave úver predčasne splatným, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči Banke“. Na základe uvedeného zmluvného dojednania by inak mohol žalobca ako veriteľ požadovať od žalovanej ako dlžníka úrok z úveru z celej dlžnej sumy popri sankčnom úroku z omeškania. Takýmto spôsobom by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu, čo by spôsobovalo nerovnováhu vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami. Odvolací súd považoval túto zmluvnú podmienku (na ktorú žalobca poukázal konkrétne až v podanom odvolaní) za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Úrok je cenou úveru len do jeho zosplatnenia, po zosplatnení úveru veriteľovi patrí úrok z omeškania, ktorý je sankciou, plní funkciu paušalizovanej náhrady škody vzniknutej veriteľovi so zabezpečovacím, sankčným a kompenzačným účelom. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Niet pochybností, že zmluvná podmienka nebola individuálne dohodnutá a mala umožniť veriteľovi inkasovať popri úrokoch z omeškania aj zmluvný úrok, ktorý v zmysle vyššie uvedeného žalobcovi ako veriteľovi nepatrí, a to na ťarchu žalovanej ako spotrebiteľa.

12. Žalobca záver súdu prvej inštancie o tom, že v zmluve o úvere bola nesprávne určená RPMN, v podanom odvolaní nenamietal.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku (druhý výrok), ktorým okresný súd zamietol žalobu v časti zaplatenia úrokov v sume 169,7 Eur, úrokov v sume 784,56 Eur, úrokov 25,5 % ročne zo sumy 987,83 Eur od 01.11.2017 do zaplatenia a poplatkov v sume 29,55 Eur, ako aj vo výroku o trovách konania (tretí výrok), osobitne odvolaním nenapadnutým, ale výrokom súvisiacim, podľa §387 ods. 1,2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods. 1 C.s.p. v spojení s §255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná; zo spisu jej však žiadne

trovy nevyplynuli, ani si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila; preto jej krajský súd náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal.

15. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2, veta druhá C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2, veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).